

Ik was dol van woede,
alsof er heet water binnen in me kookte.
Terwijl ik kwader en kwader werd,
werd het water heter en heter.
Ik was zo in razernij,
dat ik nog maar twee kleuren zag,
rood en zwart.
Toen ik nog kwader werd,
Leken mijn ogen uit mijn hoofd te schieten.
Ze schoten heen weer,
het was vreselijk,
en niet te stoppen.
Ik stoomde van woede.
Niemand kon me bedwingen.
Mijn moeder niet, mijn vader niet.
Tot het opeens toch over was.
Het was weer goed.
Vreselijk, zwart, kwaad.

(Yvonne, 9 jaar)